

Nu skal vi jo altså også lige finde ud af, om regeringen også helt er til sinds at følge det radikale forslag og den ordning, som er gældende i Norge, som jo er inspirationen, for når man læser kulturministerens og integrationsministerens kronik, kan man få den opfattelse, at fristedsordningen i Danmark ifølge regeringen kun skal gælde forfattere og skribenter og ikke andre kunstnere som f.eks. tegnere og musikere, der jo også i mange regimer oplever forfølgelse på grund af deres virksomhed. Det tror jeg selvfølgelig ikke at regeringspartierne mener, men det ville da være rart at få præciseret her i dag, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti naturligvis også mener, at bl.a. tegnere og musikere skal kunne drage nytte af et fristed i Danmark.

Jeg kan også konstatere ud fra kronikken i Jyllands-Posten, at regeringen vil følge det radikale beslutningsforslag i, at der oprettes en økonomisk støtteordning for projektet, som skal finansieres af Kulturministeriet. Det ville selvfølgelig også være rart at høre her i dag fra kulturministeren, hvilken økonomisk ramme der arbejdes med. Bliver det 5 mio. kr. årligt som foreslået her i beslutningsforslaget? Det må vi høre.

Socialdemokraterne er glade for, at der tegner sig et bredt flertal for dette forslag, og vi glæder os til at høre regeringens nærmere overvejelser om, hvordan det radikale forslag skal udmøntes konkret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Karin Nødgaard.

Karin Nødgaard (DF):

Forslaget, som er sat til debat i salen i dag, er fremsat med det formål at sikre forfulgte forfattere, journalister m.fl. ophold i Danmark i de såkaldte fribyer, og det lyder umiddelbart som en fin tanke at ville beskytte folk, som angribes, fordi de ytrer sig i deres hjemland.

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti til enhver tid vil forsvare menneskets ret til at ytre sig. For os er det en menneskeret, at vi som danskere har det som en del af vores grundlov, en ret, som aldrig må anfægtes.

Beslutningsforslaget kommer med et forslag om at gøre danske byer til fristeder på lige fod med lignende byer i f.eks. Norge. Dansk Folkeparti ser i forslaget ikke helt skitseret, hvilke byer i Danmark der tænkes som mulige fribyer, om der f.eks. bør stilles krav til byernes størrel-

se, så man er sikker på, at man kan tilbyde forfatterne et miljø, som de vil trives i.

Det vil også være interessant i dag at høre, hvad der skal ske med familien, som ifølge forslaget kan følge med forfatteren til landet. Skal de leve op til specielle krav om sprogkundskaber og viden om det danske samfund på lige fod med andre, som kommer til landet? Og hvilke skoler skal børnene eventuelt gå i? Har man overvejet, at det vil kunne give problemer, hvis de efter 2 år sendes retur og egentlig er blevet velintegreret i en skole et eller andet sted i Danmark?

Vedrørende økonomi synes jeg ikke, det fremgår, hvorfra pengene til finansiering af ordningen skal komme. Er det staten, der primært skal bidrage? Der nævnes 5 mio. kr. årligt. Hvordan er man egentlig kommet frem til dette beløb? Er der et skønnet bud fra forslagsstillerne på, hvor mange forfattere der vil komme i betragtning årligt? Og hvor meget vil de 5 mio. kr. kunne dække af de samlede udgifter?

Kl. 15.15

Der er gjort nogle erfaringer i Norge, som ikke alle er lige positive. Det har vist sig, at nogle af fribyforfatterne har haft svært ved at forlige sig med det antielitære, demokratiske samfund, som de er kommet til, og den tradition, der er i landet. Det vil sige, de har ikke helt kunnet leve på den måde i fribyen, som de har været vant til i deres eget hjemland.

Denne problematik kommer ikke frem af beslutningsforslaget, og der synes vi i Dansk Folkeparti, at det er vigtigt også at få denne dimension belyst og se på, hvad der vil kunne gøres ved dette problem, hvis det også ville opstå i Danmark, såfremt ordningen etableres. For som det nævnes i forslaget, minder det danske samfund jo på flere måder om det norske.

Selve definitionen af forfatter og journalist skal også uddybes mere nøje, end tilfældet er. Hvornår er man forfatter? Skal der stilles krav om en vis mængde publiceret samfundskritisk litteratur, eller er en enkelt artikel tilstrækkeligt? Skal den enkelte være forfulgt gennem længere tid, eller er det nok, at man mener sig forfulgt? Der bør være en klar afgrænsning af, hvilke typer af skribenter der kan komme på tale i Danmark, og også en beslutning om, hvem der har den overordnede afgørelse til at tillade en forfatter eller skribent ophold i en dansk by. I forslaget skrives forfulgte forfattere og journalister m.fl. Hvad ligger der i »m.fl.«?